Ὀρθόδοξος Τύπος

ἑβδομαδιαία ἔκδοσις τῆς Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ἑνώσεως (Π.Ο.Ε)

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ Αριθμός Αδείας 3645 ΚΩΔΙΚΟΣ 013053

PRESS POST X+7 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Ἀρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος | 1 ΙΟΥΝΙΟΥ 2018 Ἰουστίνου Μάρτυρος τοῦ φιλοσόφου, Νέωνος Μάρτυρος, Πύρρου Ἐπισκόπου Ἱερομάρτυρος | ΕΤΟΣ ΝΗ΄ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2214

Τρώγουν, πίνουν καὶ λογαριασμὸν δὲν δίδουν

Ἡ Θεολογική Σχολή τῆς Χάλκης ἐδημιουργήθη τό 1843, ὡς ἀντίπραξις καί ἐχθρική ἐνέργεια ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διότι αὐτή ἐδημιούργησε τό 1837 τή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί τήν Ἱερατική Ριζάριο Σχολή Ἀθηνῶν.

Γιά ποιό λόγο; Ὁ κ. Δ. Καμπουράκης εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἡμερησία» τῆς 21ης Μαΐου 2018 γράφει: «...Οἱ σχισματικοί (ἐννοεῖ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἐλευθέρας Ἑλλάδος μετά τό 1821) ἑτοίμαζαν τούς δικούς των Θεολόγους...» καί «...τό Πατριαρχεῖο ἤθελε τούς δικούς του θεολόγους, πρίν οἱ σχισματικοί θεολόγοι τῶν Ἀθηνῶν πάρουν τό πάνω χέρι στήν Ὀρθοδοξία, γιά νά περάσουν ὑπογείως τά σχέδια τῶν Καθολικῶν...».

Τό Φανάρι ἐπιθυμεῖ τὸ ἄνοιγμα τῆς Χάλκης διὰ νὰ περάση τὸ ἴδιο σήμερα τὰ σχέδια τοῦ καλοζωισμένου Οἰκουμενισμοῦ διὰ μέσου τῶν συνεδρίων.

Γράφει ***ὁ κ. Ὀδυσσεὺς Μακρυγιάννης***

Καί τίθεται τό ἀδήριτο ἐρώτημα: Γι' αὐτό τό λόγο οἱ χριστιανοί τοῦ **ἀποδήμου** Ἑλληνισμοῦ, οἱ **Κρυπτοχριστιανοί** καί ἡ Ἑλληνική Πολιτεία προσφέρουν ἀπό τό ὑστέρημά τους; Γιά νά κάνει φιέστες καί δημόσιες σχέσεις ὁ κ. Βαρθολομαῖος. Νά τρῶνε καί νά πίνουν σέ πολυτελῆ ταξίδια καί ξενοδοχεῖα μέ δῶρα καί προσφορές, οἱ ἐξαγοραζόμενοι ἀπό αὐτόν, γιά νά τόν στηρίζουν; Γιά συνέδρια ἄσχετα μέ τόν πόνο καί τά προβλήματα τοῦ λαοῦ, μέ τίς πνευματικές προκλήσεις τῆς Ὀρθοδοξίας; Ὄχι.

Αὐτά τά συνέδρια ἀποτελοῦν ΑΙΣΧΡΗ ΚΛΟΠΗ τοῦ ἱεροῦ χρήματος τῆς Ἐκκλησίας. Ἀποτελοῦν ἔγκλημα καί παράβασι τοῦ ἀληθινοῦ πνεύματος τῆς Ὀρθοδοξίας. Χρειάζονται τά ἐπίκαιρα ἐπιστημονικά Συνέδρια, ἀλλά ἄς τά διοργανώνουν τά Πανεπιστήμια πού εἶναι καί ὁ χῶρος τους, καί πάλι μέ φειδώ καί ἀντικειμενικούς καί ὄχι πλαστούς στόχους.

Ὅταν ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις (1996-99), ἐζήτησε ἀπολογισμό καί ἀποδείξεις γιά τά προσφερόμενα χρήματα στό Φανάρι, ἐδέχθη τήν πείσμονα ἄρνησι καί ἀντίδρασι. Γιά

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Καλοῦμεν τὸν λαὸν εἰς ἐγρήγορσιν καὶ ἀγωνιστικότητα!

ΠΡΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ ΔΕΙΛΟΙ, ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΜΕΙΟΔΟΤΑΙ

Ἡ μεγαλυτέρα ἀπάτη τῆς παγκοσμίου ἱστορίας εἶναι ἡ σύνθετος ὀνομασία μὲ τὸν ὅρον «Μακεδονία». Οἱ ἑλληνόφωνοι Προκαθήμενοι ποῖον θὰ στηρίξουν;

Ἀναίρεσις τῆς ἐπιχειρηματολογίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐβασίσθη ἡ ἀλλαγὴ τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν

Τοῦ ***κ. Ἰωάννη Τάτση,*** *Θεολόγου*

Ἤδη ἀπὸ τὸ καλοκαίρι τοῦ 2008 μὲ τὶς τρεῖς ἐγκυκλίους γιὰ τὶς ἀπαλλαγὲς ἀπὸ τὰ Θρησκευτικά, ξεκίνησε ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου μετατροπῆς τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν ἀπὸ ὀρθόδοξο θεολογικὸ σὲ πανθρησκειακό. Οἱ ἐγκύκλιοι Στυλιανίδη ἀποτέλεσαν τὸ θεμέλιο, πάνω στὸ ὁποῖο οἰκοδομήθηκε ἡ θεωρία ὅτι ἂν τὰ Θρησκευτικὰ δὲν ἀλλάξουν χαρακτήρα τότε θὰ χαθεῖ ἡ ὑποχρεωτικότητά τους. Δὲν εἶναι λίγοι μάλιστα αὐτοὶ ποὺ πιστεύουν ὅτι οἱ ἐγκύκλιοι ἐκεῖνες προετοιμάστηκαν καὶ προωθήθηκαν ἀπὸ τὰ ἴδια πρόσωπα ποὺ λίγο καιρὸ ἀργότερα ἀνέλαβαν τὸ ἔργο τῆς ἀλλαγῆς τοῦ χαρακτήρα τῶν Θρησκευτικῶν μὲ στόχο, ὅπως ἔλεγαν, τὴ διάσωση τῆς ὑποχρεωτικότητας τοῦ μαθήματος. Οὔτε λίγο οὔτε πολὺ οἱ ἐπίδοξοι ἀναμορφωτὲς τῆς θρησκευτικῆς ἐκπαίδευσης ἰσχυρίζονταν ὅτι, ἐὰν τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν πάψει νὰ εἶχε χαρακτήρα ἀποκλειστικὰ ὀρθόδοξο καὶ χριστιανικὸ καὶ ἀνοιχτεῖ στὶς ἄλλες ὁμολογίες καὶ θρησκεῖες, θὰ ἀφορᾶ ὅλους τοὺς μαθητὲς ἀνεξαρτήτως θρησκεύματος καὶ θὰ ὁδηγήσει στὴν πλήρη κατάργηση τοῦ δικαιώματος ἀπαλλαγῆς.

Καὶ οἱ μὲν ἐγκύκλιοι Στυλιανίδη καταργήθηκαν μετὰ ἀπὸ πολυετῆ ἀγώνα, κυρίως δὲ μὲ τὴν ἀπόφαση 115/2012 τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφε-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Ἐκκλησιαστικὰ καὶ γεωπολιτικὰ ζητήματα

Γράφει ὁ ***κ. Μανώλης Β. Βολουδάκης***

Δὲν εἶναι λίγοι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι, ἑρμηνεύοντας λανθασμένα τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν, θεωροῦν πὼς τὰ διοικητικὰ προβλήματα μεταξὺ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἶναι ἀνεξάρτητα τῶν πολιτικῶν ἐξελίξεων. Ἡ ἀλήθεια, ὅμως, εἶναι πὼς **ἰσχύει ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο!** Οἱ πολιτικὲς σκοπιμότητες καὶ οἱ ἐν ἐξελίξει γεωπολιτικὲς ἀλλαγὲς εἶναι ἡ αἰτία, ποὺ δημιουργοῦνται οἱ κατὰ τόπους διαμάχες μεταξὺ τῶν διοικήσεων τῶν Ἐκκλησιῶν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛ.

Ἡ ἐμπλοκὴ Σέρβων πρακτόρων εἰς τό «Σκοπιανόν»

Τοῦ ***κ. Γεωργίου Β. Τσούπρα,*** *Δρ Θεολογίας-Σλαβολόγου*

Ἂν προσπαθήσουμε νὰ ἀποφύγουμε τὴν κατευθυνόμενη ἱστοριογραφία τῶν γειτόνων μας, ποὺ κατὰ τόν Σφέτα ἔχει σαφῆ στόχο τὸν σφετερισμὸ τῆς βουλγαρικῆς ἐθνικῆς ἀφύπνισης πρὸς ὄφελος τῆς «μακεδονικῆς» ἐθνικῆς ταυτότητας[1], ὀφείλουμε νὰ ἀναζητήσουμε τὴν ἀντικειμενικὴ πτυχὴ τῶν γεγονότων. Νὰ ἐρευνήσουμε, δηλαδή, ἂν κατὰ τό ἐπίμαχο διάστημα, τοῦ τέλους τοῦ 19ου καί τῶν ἀρχῶν τοῦ 20οῦ αἰώνα, ὑπῆρχε ἀνεπτυγμένη τέτοιου εἴδους ἐθνική συνείδηση τῶν Σλάβων τῆς περιοχῆς, ἱκανή νά τούς διαχωρίζει ἀπό τά ἄλλα σλαβικά ἔθνη (Βουλγάρους, Σέρβους) καί νά ὑποδηλώνει τήν ὕπαρξη ἑνός ξεχωριστοῦ «Μακεδονικοῦ» ἔθνους.

Κατ' ἀρχάς, κατά τόν Μεσαίωνα ὁ προσδιορισμός «Μακεδόνας» δήλωνε μόνον τόν «Ρωμαῖο» κάτοικο τῆς Μακεδονίας, μέ σαφῆ γεωγραφικό προσδιορισμό, δηλαδή τόν ὑπήκοο τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, ὁ ὁποῖος κατοικοῦσε στή Μακεδονία, σέ ἀντίθεση μέ τόν προσδιορισμό «Βούλγαρος», πού ὑποδήλωνε τόν ὑπήκοο τοῦ βουλγαρικοῦ κράτους[2]. Πολύ ἀργότερα, στούς νεώτερους χρόνους, ἄρχισε νὰ ἐμφανίζεται περιστασιακά ὁ ὅρος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Οἱ δύο δρόμοι

Τοῦ ***πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση***

Ἕνας προβληματισμός πολλῶν χριστιανῶν: Γιατί οἱ ἄνθρωποι στή συντριπτική τους πλειοψηφία βρίσκονται μακριά ἀπό τό Θεό; Γιατί βαδίζουν τό δρόμο τῆς ἀπομάκρυνσης; Ποιός εἶναι ὁ λόγος αὐτῆς τῆς ἀρνητικῆς ἐπιλογῆς; Δέν χρειάζεται νά σκεφτοῦμε πολύ οὔτε νά συμβουλευτοῦμε σοφούς κοινωνιολόγους. Ὁ Χριστός δίνει τήν ἀπάντηση μέ τήν προτροπή του: «Μπεῖτε ἀπό τή στενή πύλη· γιατί εἶναι πλατιά ἡ πύλη κι εὐρύχωρη ἡ ὁδός πού ὁδηγεῖ στό χαμό, καί πολλοί μπαίνουν ἀπ' αὐτήν. Εἶναι στενή ἡ πύλη καί γεμάτη δυσκολίες ἡ ὁδός πού ὁδηγεῖ στή ζωή, καί λίγοι εἶναι ἐκεῖνοι πού τή βρί-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

Κοινὴ διακήρυξις Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ Πεντηκοστιανῶν;

Τοῦ ***κ. Β. Χαραλάμπους,*** *θεολόγου*

Βλέπε εἰς τὴν 5ην σελ.

Αἱ αὐτοκεφαλίαι ἐπιβάλλονται μόνον ἀπό τάς ἰδίας Συνόδους

Ἐὰν ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία ἀπετελεῖτο ἀπὸ Αὐτοκεφάλους Τοπικὰς Ἐκκλησίας, δὲν θὰ εἴχαμε τὸ Σχίσμα καὶ τὸν Προτεσταντισμὸν

Τοῦ ***κ. Γεωργίου Τραμπούλη, Θεολόγου***

Ὑπῆρξαν καί Ἡγέται εἰς τόν ἡρωϊκόν αὐτόν τόπον, πού ὑπερασπίσθησαν τήν Ἑλλάδα καί δι' αὐτό πολεμήθησαν δολίως. Ἰδοὺ τί σημειώνει γνωρίζων καλῶς διανοούμενος:

«Ὁ τάδε (Πρόεδρος) ἦταν ἀπόλυτα κατηγορηματικός στήν ἀπορριπτική ἀπάντησή του, πρός τούς Ἀμερικανούς». Λέγεται ὅτι αὐτός, προσωπικῶς, ΣΙΧΑΙΝΟΤΑΝ τούς ἀμερικανούς καί τά ἀφεντικά τους, (σ.σ. τίς ... μυστικές μασονικές ἑταιρεῖες καί ὅσους τίς κινοῦν). Τούς συνεργάτες του τούς ἀμερικανούς, γκάνγκστερς τούς ἀνέβαζε, γκάνγκστερς τούς κατέβαζε».

Οἱ ραγιάδες πολιτικοί τῆς κατοχικῆς κυβερνήσεως καί τῆς ὑποδούλου ἀντιπολιτεύσεως ἀψηφοῦν περιφρονητικά τήν ἐντολήν τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ ὑπακούουν ἄνευ ἀντιλογίας εἰς τὰ κελεύσματα τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος μας. Ὁ ἀριστερὸς ἐθνομηδενισμὸς συνδυαζόμενος μὲ τὴν μασονοκρατουμένην δεξιὰν ἀποτελοῦν τὸ ἐκρηκτικὸν μεῖγμα διὰ τὴν ἀνατίναξιν τῶν θεμελίων τῆς Ἑλλάδος, καθὼς ὡς γνωστὸν οἱ μειοδόται δὲν πιστεύουν πουθενά, οὔτε εἰς τὸν Θεὸν οὔτε τουλάχιστον εἰς τὸ Γένος, ἀλλὰ μόνον εἰς τὸ μεγάλο ἀφεντικό: τὰ διεθνῆ κέντρα ἀποφάσεων! Τὰ πειθήνια ὄργανα τῶν ΗΠΑ καὶ τῆς Γερμανίας, οἱ ὑποτακτικοί τοῦ ἰσοπεδωτικοῦ νεοφιλελευθερισμοῦ καὶ τοῦ φασιστικοῦ μερκελισμοῦ συνησπίσθησαν ἀνιέρως καὶ μὲ περισσὸν αὐταρχισμὸν ἐπιβάλλουν εἰς τοὺς Ἕλληνας τὴν δικτατορίαν τῆς ἱστορικῆς λοβοτομῆς!

Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Τσίπρας ἐδήλωσε διὰ τὸ «σκοπιανὸν» ὅτι «πᾶμε νὰ πάρουμε, δὲν πᾶμε νὰ δώσουμε»! Νομίζει ὅτι ὁ λαὸς εἶναι τόσο ἀνόητος; Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Μητσοτάκης ἔχει γίνει οὐραγὸς τῆς συμπολιτεύσεως καθὼς στηρίζει πλήρως σύνδετον ὀνομασίαν μὲ τὸν ὅρον «Μακεδονία», δηλαδὴ τὴν συμφωνίαν εἰς τὴν ὁποίαν κατέληξεν ὁ Ὑπ. Ἐξωτερικῶν κ. Ν. Κοτζιᾶς μὲ τὸν ὁμόλογόν του κ. Ν. Ντιμιτρόφ. Βεβαίως ὅλοι ἐντελῶς ἀνίκανοι δὲν ἔκαναν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἐπιλέξουν ἀπὸ τὰς ἑτοίμους προτάσεις τοῦ Ἀμερικανοῦ Μάθιου Νίμιτς. Ἐπρόκειτο ἐξ ἀρχῆς διὰ «στημένον» σκηνικόν. Ἐτέθησαν πέντε ὀνόματα ἁπλῶς καὶ μόνον, διὰ νὰ ποδηγετήσουν τὸν κόσμον νὰ ἀσχοληῆται μὲ αὐτὰ καὶ νὰ θεωρήση ὅτι δὲν ὑπάρχει λύσις ἐκτὸς αὐτῶν. Μετὰ τὰ συλλαλητήρια καὶ ἐν ὄψει τῆς ἐπισπεύσεως τῆς συμφωνίας ἐκυκλοφορήθησαν καὶ ἄλλα ὀνόματα, ὅπως «Μακεδονία τοῦ Ἰλιντεν» ἢ «Μακεδονία τοῦ Κρούσοβο» ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ νὰ μᾶς παραπλανήσουν ὅτι «δεχθεῖτε ἕνα ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα, διότι αὐτὰ κρύπτουν ἀλυτρωτισμὸν καὶ ἑπομένως τὸ μὴ χεῖρον βέλτιστον»! Ὡς δηλαδὴ τὸ πρόβλημα νὰ εἶναι ὁ ἀλυτρωτισμὸς καὶ ὄχι ἡ ἐξαπάτησις ἑνὸς ὁλοκλήρου λαοῦ, τοῦ ὁποίου καταπατᾶται ἡ ἱστορία, ὁ πολιτισμός, ἡ ταυτότης καὶ κυρίως ἡ ὑπερηφάνεια. Αὐτὸ ἦταν τὸ δίδαγμα τῶν μνημονίων: μάθετε τὴν ὑποταγήν! Καὶ ὅπως ἰσχυρίσθησαν ὅτι ἔκαναν διαπραγμάτευσιν, ἀλλὰ αὐτὴ δὲν ἀπέδωσε καὶ ἐπεφόρτισαν μὲ δυσβάστακτους φόρους ὅλους, τοιουτοτρόπως μεστοὶ ὑποκρισίας ἐδήλωσαν ὅτι μὲ τὰς διπλωματικὰς κινήσεις κατέληξαν αἰσίως εἰς τρία ὀνόματα τὸ Severna Makedonija (Βόρεια Μακεδονία), τὸ Gorna Makedonija (Ἄνω Μακεδονία) καὶ τὸ Nova Makedonija (Νέα Μακεδονία), ἐνῷ ἦτο γνωστὸν ὅτι «Σκόπια-Μακεδονία» καὶ τὸ «Βαρντάρσκα Μακεντόνιγια» εἶχον ἀπορριφθῆ ἐκ προοιμίου. Μήπως ὅμως ὑπάρχει οὐσιαστικὴ διαφορὰ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ τρία; Καμία! Ὅσον περιλαμβάνεται ὁ ὅρος «Μακεδονία» κανεὶς δὲν δύναται νὰ ἀποδεχθῆ τὸ ἔγκλημα ποὺ διαπράττεται!

Ὁ κ. Κοτζιᾶς ἐπιχαίρει διὰ τὴν ἀποτυχίαν καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐπι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ αὐτοκεφαλία δὲν χαρίζονται, ἀλλὰ κερδίζονται

Στὸν χῶρο τῆς κυριαρχίας τοῦ κακοῦ ἡ ἐλευθερία τῶν σκλάβων δὲν χαρίζεται, ἀλλὰ κερδίζεται μὲ ποταμοὺς θυσιῶν καὶ αἱμάτων.

Δυστυχῶς, καὶ στὸν Ἱερὸ Θεσμὸ τῆς Ἐκκλησίας ἡ ἐλευθερία τῆς αὐτοκεφαλίας, σχεδὸν ποτὲ δὲν δωρήθηκε, ἀλλὰ πάντοτε μὲ Ἱεροσυνοδικὴ ἀπόφαση ἐπιβλήθηκε. Τρανταχτὸ παράδειγμα ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ποὺ δὲν τῆς δωρήθηκε τὸ αὐτοκέφαλο, ἀλλὰ μόνη ἱεροσυνοδικῶς τὸ ἐπέβαλε. Τὴν πολεμοῦν γι' αὐτὸν τὸν λόγο μέχρι σήμερα, μάταια ὅμως καὶ ἀναποτελεσματικά. Μὲ ἀνάλογο τρόπο ἀκολούθησαν καὶ οἱ ἄλλες Βαλκανικὲς Ἐκκλησίες καὶ ἀπέκτησαν τὴν αὐτοκεφαλία τους.

Περιττὸν νὰ ὑπενθυμίσουμε ὅτι στὴν Δυτικὴ Ἐκκλησία, πρὸ τοῦ σχίσματος, ποτὲ δὲν ἐπιτεύχθηκε αὐτοκεφαλία, κάτι ποὺ ὁδήγησε στὴν ἀπόλυτο κυριαρχία τοῦ Ἐπισκόπου Ρώμης. Καὶ βαθμηδὸν στὶς παράλογες ἀπαιτήσεις τοῦ πρωτείου καὶ τοῦ ἀλαθήτου καὶ στὴ δημιουργία τῆς αἱρέσεως τοῦ παπισμοῦ. Ἐὰν ἐδημιουργοῦντο Αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες στὸ χῶρο τῆς Δύσης, δὲν θὰ εἴχαμε οὔτε τὸ Μέγα Σχίσμα τοῦ 1054, ἀλλὰ οὔτε καὶ τὴν δημιουργία τοῦ Προτεσταντισμοῦ καὶ τοῦ Ἀγγλικανισμοῦ μὲ ὅλες τὶς αἱρετικὲς παραφυάδες τους.

Κίνδυνος Σχίσματος

Ἡ πολυπλοκότητα ἀλλὰ καὶ ἡ σοβαρότητα τοῦ προβλήματος τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας γίνεται ἀντιληπτὴ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἐπικίνδυνοι ἀκροβατισμοὶ εἰς τὰς νήσους μας

Τοῦ ***κ. Παναγιώτου Κατραμάδου***

Ποῖος προκαλεῖ ἐκκλησιαστικὴν ἀστάθειαν;

Τὴν περὶ τὰ Βαλκάνια Ὀρθοδοξίαν αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀπασχολοῦν **τρεῖς αὐτοκεφαλίαι:** ἡ οὐκρανική, ἡ σκοπιανὴ καὶ ἡ ὑποτιθέμενη τῶν «Δωδεκανήσων». Αἱ τρεῖς αὐταὶ ἀγγίζουν τὴν Ἑλλαδικὴν Ἐκκλησίαν μὲ διαφορετικὸν βεβαίως τρόπον. Ἡ οὐκρανικὴ εὑρίσκεται ὡς ὡρολογιακὴ βόμβα εἰς τὴν καρδίαν τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς ἔχει προκαλέσει τὸν ἀνταγωνισμὸν Φαναρίου-Μόσχας. Ἡ σκοπιανὴ προκαλεῖ ἀναταράξεις εἰς τὴν Βαλκανικὴν μὲ πιθανὰς ἀπροβλέπτους συνεπείας. Τὸ σενάριον διὰ τὰ «Δωδεκάνησα» ἐπανῆλθε προσφάτως καὶ κινδυνεύει νὰ τινάξη τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν ἀέρα.

Τὸ 2010 πρόσωπον στενῶς συνδεδεμένον μὲ τὴν πατριαρχικὴν αὐλὴν εἶχε δηλώσει ὅτι:

«Στὸ σενάριο ἐξετάζεται νὰ ὑπαχθοῦν σὲ μία ἀρχιεπισκοπὴ ὅλες οἱ μητροπόλεις τῆς Δωδεκανήσου ἀλλὰ καὶ αὐτὲς τῆς Χίου, Σάμου, Μυτιλήνης καὶ Λήμνου, ὁπότε στὴν οὐσία θὰ ἔχουμε μία Ἀρχιεπισκοπὴ Αἰγαίου... Θὰ πρέπει νὰ γνωρίζουμε ὅτι μέχρι καὶ τὸ 1924 ὑφίστατο ἐπαρχιακὴ Ἱερὰ Σύνοδος Θεσσαλονίκης, ἡ ὁποία ἀπὸ τὸν 9ο καὶ ἐντονότερα ἀπὸ τὸν 11ο αἰώνα μέχρι καὶ τὸ 1924 ἦταν ἕνα μόνιμο διοικητικὸ σύστημα γιὰ τὴν διοίκηση Μητροπόλεων τῆς Μακεδονίας ὑπὸ τὸν ἑκάστοτε Θεσσαλονίκης. Εἰδικὲς μελέτες ἀναφέρουν ὅτι ἡ Ἐπαρχιακὴ Ἱερὰ Σύνοδος Θεσσαλονίκης, ἦταν αὐτὴ ἡ ὁποία ἔφθασε σὲ κάποια χρονικὴ στιγμὴ νὰ ἀπαρτίζεται ἀπὸ δεκατέσσερις μητροπόλεις».

Παρ' ὅτι παντελῶς ἀνιστόρητος ἡ ἐντέχνως παρατεθειμένη ἀναφορὰ εἰς τάχα ὑφισταμένην ἕως καὶ τοῦ 1924 Ἐπαρχιακὴν Σύνοδον Θεσσαλονίκης, ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν ἡ σκοπιμότης τοῦ ἐπιχειρουμένου συσχετισμοῦ «Μακεδονίας» καί «Δω-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Ἐπιφυλλίδες ἐκ τοῦ Ὀρθοδόξου Τύπου

ΟΙ ΠΕΝΤΕ (5) ΘΕΣΜΟΙ, ΠΟΥ ΕΚΥΡΙΕΥΘΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ILLUMINATI ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΟΛΗΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΤΑΞΕΩΣ (N.W.O)

Τοῦ ***κ. Φιλολάου Δημητρίου,*** *Δρ Ν., ἱδρυτικοῦ μέλους τῆς Π.Ο.Ε.*

4ον

Ὁ Φῶστερ ἦταν ἤδη 33ου βαθμοῦ μασῶνος καὶ εἶναι προφανῶς ὁ συνδεκτικὸς κρίκος τῆς Ἁλίκης μὲ τοὺς Illuminati.

Πρὶν συναντηθοῦν καὶ συνεργασθοῦν μὲ τοὺς Illuminati, εἶχαν ἱδρύσει μίαν θεοσοφικὴν σχολήν, τὴν "Arcan School". Ὕστερα ἀπὸ κάποιον χρόνον ἵδρυσαν ἐκδοτικὸν ὀργανισμόν, τὸ "Lucifer Trust", τὸν ὁποῖον τὸ ἐπόμενον ἔτος μετωνόμασαν εἰς "Lucis Trust", διὰ νὰ ἀπαλείψουν τὸν... προδοτικὸν τίτλον "Lucifer" ="Εωσφόρος. Ἐκυκλοφόρησαν καὶ ἕνα περιοδικόν.

Ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν συνεργασίαν ἀποκρυφιστῶν καὶ Illuminati.

Ἡ συνεργασία ἀμφοτέρωθεν ἐκρίθη ὑπὲρ-συμφέρουσα, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἐκπαιδευτικὴ κίνησις ἐπεξετάθη σὲ πολλὲς περιοχές. Ὑπὸ τὴν οἰκονομικὴν καὶ διαφημιστικὴν προστασίαν τῶν τελευταίων ἀνεδείχθη σὲ πρωταγωνιστικὸν παράγοντα εἰς τὴν προσπάθειαν ἀλλοιώσεως καὶ ἀποχριστιανοποιήσεως τῆς Ἀμερικανικῆς Κοινωνίας. Μὲ μεγάλην εὐκολίαν ηὔξανεν ἡ διάδοσις καὶ εὐρυτάτη ἔγινεν ἡ κυκλοφορία τῶν βιβλίων, ἐγχειριδίων, μαθημάτων κλπ. τοῦ ζεύγους Μπέϊλυ.

Τὸ σχολεῖον τους "Arcan", ποὺ εἶχε ἱδρυθῆ εἰς τὴν N.Y. ἐπεξετάθη ὄχι μόνον σὲ ἄλλες πόλεις τῶν ΗΠΑ ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν (Ἀγγλίαν καὶ Ἑλβετίαν). Ὑπῆρξεν ἐποχὴ (περὶ τὸ 1954) ποὺ τὸ σχολεῖον τοῦτο εἶχε πλέον τῶν 20.000 μαθητῶν!Εἰς τὴν ἀκμήν τους εἶχαν φροντίσει νὰ ἐπηρεάζουν ἀνθρώπους ποὺ εἶχαν "θέσεις καὶ πόστα", κατάλληλα διὰ τὴν προώθησιν τῶν ἰδεῶν τους, καὶ μὲ τὴν προστασίαν τῶν νέων προστατῶν τους προωθοῦσαν ἰδικούς τους ἀνθρώπους σὲ θέσεις καίριες.

Εἶναι ἀξιοσημείωτον αὐτὸ ποὺ γράφει μία συγγραφεὺς (ἡ Μόνικα Τζού):

"Δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς βοηθήσω νὰ φαντασθῆτε πόσο πολλοὶ ἀκόλουθοι τῆς Μπέϊλυ θὰ ἐργάζωνται εἰς τὴν Παγκόσμιον Τράπεζαν, τὸ Δ.Ν.Τ., εἰς τὰ Δ.Σ. τῶν πολυεθνικῶν κολοσσῶν, ὡς στελέχη καὶ σχεδιαστὲς διεθνῶν συμφώνων κ.ἄ". Ἔτσι, τὸ Lucis Trust ἐπέτυχε νὰ ἑνσωματώση δύο ρόλους:

Νὰ χρηματοδοτῆται ἀπὸ μεγάλους κολοσσοὺς (sponsors).Καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τοῦτο νὰ χρηματοδοτῆ καὶ νὰ ἐπηρεάζη ἄλλους σὰν sponsor. Ὁ ἐναγκαλισμὸς τοῦ Lucis Trust ἀπὸ τοὺς Illyuminati ἦταν τόσον σφιγκτός, ὥστε κατήντησε πειθήνιο ὄργανο καὶ εὔχρηστο ἐργαλεῖο στοὺς τελευταίους.

Ἀκοῦστε τώρα μερικὲς ἀπὸ τὶς ἰδέες, τὶς ἀρχὲς καὶ διδασκαλίες τοῦ Lucis Trust ἐν σχέσει πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ τὴν οἰκογένειαν, ποὺ ἐπὶ δεκαετίες διεκινοῦντο καὶ διακινοῦνται ἀκόμη εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Κοινωνίαν. Διότι ὅπως λέγει ἕνας ἔγκριτος συγγραφεὺς (Τέρρυ Μέλανσον):

"'Η ὁμάδα τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἔχουν γίνει συνειδητὰ ὄργανα τοῦ ἄρχοντος τοῦ κόσμου τούτου. Τὸ κακὸν εἶναι ὅτι οἱ καταβολές τους, τὰ κηρύγματά τους, τὰ γραπτά τους δὲν ἐνεκρώθηκαν μὲ τὸν θάνατόν τους. Ἐξακολουθοῦν νὰ διδάσκωνται καὶ νὰ διαδίδωνται, συστηματικὰ μάλιστα, σὲ χιλιάδες ἀνθρώπους ἀκόμη καὶ σήμερα".

Πρῶτον. Σχετικὰ μὲ τὴν Θρησκείαν.

Ἡ διδασκαλία τους εἶναι προ-

κλητικὰ ἀντιχριστιανική. Πέραν τοῦ ὅτι ἐξομοιώνουν τὸν Χριστιανισμὸν μὲ τὶς ἄλλες θρησκεῖες, διδάσκουν, γράφουν καὶ "προλέγουν" ὅτι:

Ὅλες οἱ θρησκεῖες προέρχονται (ἐκπηγάζουν) ἀπὸ τὴν ἴδια πνευματικὴ πηγή. Ἡ ἀνθρωπότητα θὰ φθάση τελικὰ νὰ ἐννοήση αὐτὸ καὶ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι νὰ ἀναδειχθῆ μιὰ παγκόσμια ἑνιαία θρησκεία καὶ μία "Νέα Παγκόσμια Τάξη", θὰ γίνη ἕνα μεγάλο σῶμα πιστῶν".

Δηλαδὴ πλήρης καὶ ἄκρατος συγκρητισμός, ἰσοπέδωσις δαιμονική, προδοσία τοῦ Θείου Λυτρωτοῦ!

Διαχωρίζουν τὸν Κύριον Ἰησοῦν ἀπὸ τὸν "Χριστόν". Δὲν τὸν ἀναγνωρίζουν "Γιὸν τοῦ Θεοῦ" ἀλλὰ ὡς ἕνα μεγάλον Ἀβατὰρ - "Διδάσκαλον".

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

Τὴν Κυριακὴν μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν τὴν τῶν ἁπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης Ἁγίων Πάντων ἑορτὴν ἑορτάζομεν.

Οἱ Ἅγιοι Πάντες: Ἐργαστήριον Ἠπείρου. Τέλη 17ου αἰῶνος. Συλλογὴ Ρ. Ἀνδρεάδη.

Ὑπόμνησις εἰς συναδ